HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' מועלין בו. אם קרבן הוא להא קדשי ה' הן ואינם להבנים והדם אין מועלין בו כדיליף בגמרא: **וטמא.** אם אכלו בטומאת הגוף חייב שתי חטאות אחת משום חלב ואחת משום טומאת הגוף שהיא בכרת: **משא"כ בדם.** מפרש בגמרא: **אלא בבהמה טהורה.** דכתיב (ויקרא ז) מן הבהמה אשר יקריבו ממנה וגו': **גמ' מנה"מ.** דחלב יש בו מעילה ולא מפליג דאפילו חלב קדשים קלים אע"ג דאין בהן מעילה בחייהן הא ממון בעלים הן יש בו[ב]) מעילה בתימוריהם לאחר שנזרק דמן: **דאשר יורס.** בתימורי פר כהן משיח כתיב: **ומה למדנו.** דקאמר בכל מה שמפרישים תימורים משלמים כך יפרשו מזה אף כאן התימורים מפורשים [ויקרא ד] את החלב המכסה [על הקרב] ואת כל החלב ואת שתי הכליות וגו': **מה פר כהן משיח יש מעילה.** בתימורים הא מחייב הוה ביה מעילה דקדשי קדשים הוא: **יש בו מעילה.** בחלבו: **כל חלב לה'.** בקדשים קלים כתיב ולהכי כתיב בהו לה' לתימורא דקדשי ה' [שם ה] קרינא ביה לענין מעילה: **יופרש ושתי הכליות גו'.** דלאו חלב איקרו: **לאשר יורס.** לימד על כל התימורים שהוקשו לתימורי פר כהן משיח: **אליה דליתא בשור נמי.** נמעלו בה כי מייתו כבש לשלמים דאית הכבש קרינא ביה[ג]) כתב רחמנא כל חלב ואשכחן אליה לתיקרי חלב דכתיב (ויקרא ג) חלבו האליה תמימה: **תיפסר.** כל אית כבש באכילה: **כל חלב שור וכשב ועז.** לא אסרה תורה אלא הנוהג בכולן ואליה אינה נוהגת לא בשור ולא בעז: **לא ימעלו בה.** דהא מעילה מכל חלב לה' נפקא לן והא אמרת דלאו חלב איקרא: **לכם.** ואני נתתיו לכם וגו' שלכם יהא אלמא לאו קדשי גבוה הוא: **לכפרה נתתיו.** אימורין אל ימעלו בו בקדשים קלים כשאר בשר שאוכלים הבעלים: אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא. כלומר דבר השוה בשור וכשב ועז אסור באכילה ולא אליה דליתא בשור: אמר קרא לכם. כלומר ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר: אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן כלומר אבל ראויין הן לכהן הדיוט כל השנה כולה: ואין מועלין

ג) נראה דל"ל דומר אינו אלא בכשר דמתיר והנומר מבשר הוצא וגו' ולפיכך לא צריך קרא לפיגול אינו רק בדבר שיש לו מתירין ודם גופיה מתיר הוא וכדאמרינן בזבחים דף מו:

מתני' מועלין בו. אם קרבן הוא להא קדשי ה' הן ואינם להבנים והדם אין מועלין בו כדיליף בגמרא: **וטמא.** אם אכלו בטומאת הגוף חייב שתי חטאות אחת משום חלב ואחת משום טומאת הגוף שהיא בכרת: **משא"כ בדם.** מפרש בגמרא: **אלא בבהמה טהורה.** דכתיב (ויקרא ז) מן הבהמה אשר יקריבו ממנה וגו': **גמ' מנה"מ.** דחלב יש בו מעילה ולא מפליג דאפילו חלב קדשים קלים אע"ג דאין בהן מעילה בחייהן הא ממון בעלים הן יש בו[ב]) מעילה בתימוריהם לאחר שנזרק דמן: **לאשר יורס.** בתימורי פר כהן משיח כתיב: **ומה למדנו.** דקאמר כל מה שמפרישים אימורים משלמים כך יפרשו מזה אף כאן האימורים מפורשים [ויקרא ד] את החלב המכסה [על הקרב] ואת כל החלב ואת שתי הכליות וגו': **מה פר כהן משיח יש מעילה.** בתימורים הא מחייב הוה ביה מעילה דקדשי קדשים הוא: **יש בו מעילה.** בחלבו: **כל חלב לה'.** בקדשים קלים כתיב ולהכי כתיב בהו לה' לתימורא דקדשי ה' [שם ה] קרינא ביה לענין מעילה: **יופרש ושתי הכליות גו'.** דלאו חלב איקרו: **לאשר יורס.** לימד על כל האימורים שהוקשו לתימורי פר כהן משיח: **אליה דליתא בשור נמי.** נמעלו בה כי מייתו כבש לשלמים דאית הכבש קרינא ביה[ג]) כתב רחמנא כל חלב ואשכחן אליה לתיקרי חלב דכתיב (ויקרא ג) חלבו האליה תמימה: **תיפסר.** כל אית כבש באכילה: **כל חלב שור וכשב ועז.** לא אסרה תורה אלא הנוהג בכולן ואליה אינה נוהגת לא בשור ולא בעז: **לא ימעלו בה.** דהא מעילה מכל חלב לה' נפקא לן והא אמרת דלאו חלב איקרא: **לכם.** ואני נתתיו לכם וגו' שלכם יהא אלמא לאו קדשי גבוה הוא: **לכפרה נתתיו.** אימורין אל ימעלו בו בקדשים קלים כשאר בשר שאוכלים הבעלים: אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא. כלומר דבר השוה בשור וכשב ועז אסור באכילה ולא אליה דליתא בשור: אמר קרא לכם. כלומר ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר: אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן כלומר אבל ראויין הן לכהן הדיוט כל השנה כולה: ואין מועלין

אמר רבי ינאי דאמר קרא כאשר יורם כו'. בפרק איזהו מקומן (זבחים דף מט:) מוקמינן לה לדבר הלמד בהיקש דאינו חוזר ומלמד בהיקש דיותרת ושתי הכליות ילפינן בשעיר עבודה זרה מפר העלם דבר של גיבור ופר העלם מפר כהן משיח ואייתר כאשר יורם בפר כהן משיח לאוקומי בפר העלם דבר למהוי כמאן דכתיב בגופיה דלא ליהוי שעיר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא סבר לה כמאן דיליף בפרק ב"ש (שם דף מא:) יותרת ושתי הכליות בשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסמכתא בעלמא הוא [דהא] במעילה בפרק קדשי מזבח (דף טו.) א"ר ינאי אין חייבין משום מעילה אלא קדשי בדק הבית בלבד ולא בקדשי מזבח דאית בהו להכנים ולבעלים ופריך ליה ממשניות טובא ומוקי לה מדרבנן ופריך והא קרא קא נסיב פי' כל חלב לרבות האימורים ומשני אסמכתא בעלמא וה"ה קרא דהכא והא דתנן בפרק אמרו לו (כריתות יג:) יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ד' חטאות ואשם איכא לאוקומי בעולה ואע"פ דעורה להכנים אין לחוש כיון דכל הנשר למזבח: **הוא** לפני כפרה כלאחר כפרה. הקשה ר"ת דמעילה פ' ולד חטאת (דף יב:) אמרינן המקדש דס לבהמת קדשים מועלין בו אלמא יש מעילה בדס ותירץ דהתם מחייב דלא שייכא כפרה אבל לאחר שחיטה אף לפני כפרה אין מועלין וא"ת להתם תנן (דף יא.) ומייתי לה בפרק כל שעה (פסחים דף כב.) דס בתחלה אין מועלין בו יצא לגחל קדרון מועלין בו וי"ל דמעילה דהתם מדרבנן היא וא"ת א"כ ברים מעילה (דף ג:) דדחיק לאשכוחי מעילה מדרבנן לייתי מהך משנה וי"ל דהתם אקדשים שנשחטן בדרום קאי דכתנקינהו דמי וכי האי גוונא דחיק לאתויי דתקון רבנן (כמה) מעילה אע"ג דבדילי מינייהו ומייתי דאיה מר' יוחנן דאמר קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה וא"ת בסוף תמורה (דף נב:) גבי מקדיש עולה לבדק הבית קאמר אי מדרבנן אימא סיפא ומועלין בה שתי מעילות ואי מדרבנן אמאי ומאי קושיא הא איכא מעילה דרבנן בדס ובקדשים שמתו וי"ל דהתם שיש מעילה דאורייתא משום עולה אין לחכמים לתקן שם מעילה כיון דבלאו הכי בדילי מינייהו ומשני דאוי למעול בו ב' מעילות בשאר מעילה דאורייתא משום עולה ובעור דליכא מעילה דאורייתא לא בדילי מינייה ותקנו רבנן מעילה: **אין** לך דבר שנעשה מצותו ומועלין בו. וא"ת אדרבה לא נמעטו לפני כפרה דאין לך דבר שלא נעשה מצותו שלא ימעלו בו ואע"ג דאיכא קדשים קלים היינו משום דלא אקרו קדשי שמים וי"ל דאשכחן טובא דהא דשן אין מועלין בו עד שעת תרומה ועגלה ערופה עד לאחר ירידתה[ט]:

ולא והרי תרומת הדשן. וא"ת תנן במעילה פרק ולד חטאת (דף יא.) דישון מזבח פנימי והמנורה לא נהנים ולא מועלין וקאמר בגמרא בשלמא מזבח החיצון דכתיב ביה ושמו אלא מזבח פנימי מנלן משמע דמושמו דרים דאין מועלין ובשמעתין אדרבה משמע ליה מושמו דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דאין מועלין בדישון הפנימי שהדישון מוציאו מידי מעילה אבל קודם מועלים א"כ מצוה לדשן ועל זה קאמר בשלמא חיצון דכתיב ושמו לכך מצוה לדשן ומ"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשינן בסוף[ט]) מעילה (דף לד.) ושמו בנחת שלא יפזר אלא פנימי מנא לן דמצוה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מורקתו והשליך אותה אל מקום הדשן אם לענין מזבח החיצון לא צריך הא כתיב ושמו אצל המזבח כו' והתם פריך הא איצטריך למזבח החיצון לקבוע לו מקום דכתיב קדמה:

משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה בו'. במעילה בפרק ולד חטאת (דף יא:) מאריך יותר ומסקינן כי הכא: תרי

א מועלין בו וחייבין עליו משום [ב]פיגול [ג]ונותר וטמא [ד]מה שאין כן בדם וחומר בדם שהדם נוהג בבהמה וחיה ועוף בין טמאים ובין טהורים [ה]וחלב אינו נוהג אלא בבהמה טהורה בלבד: **גמ' מנא הני מילי** [ו]אמר ר' ינאי דאמר קרא [1]כאשר יורם משור זבח השלמים וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה [ז]הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש שור זבח השלמים לפר כהן משיח מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף שור זבח השלמים יש בו מעילה א"ל ר' חנינא [ח]כעורה זו ששנה רבי [2]כל חלב לה' לרבות [ט]אימורי קדשים קלים למעילה אמר אביי איצטריך דאי כתב רחמנא חלב הוה אמינא חלב אין יותרת ושתי כליות לא כתב רחמנא כאשר יורם ואי כתב רחמנא כאשר יורם הוה אמינא חלב אליה דליתא בשור לא כתב רחמנא כל חלב א"ל [י]רב מרי לרב זביד אי אליה איקראי חלב תיתסר באכילה א"ל עליך אמר קרא [3]כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשור וכשב ועז רב אשי אמר [יא][4]חלבו האליה איקראי חלב סתמא לא איקראי אלא מעתה לא ימעלו בה אלא מחוורתא כדרב זביד: משא"כ בדם: [יב]מנה"מ אמר עולא דאמר קרא [5]לכם שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא [5]לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ורבי יוחנן אמר אמר קרא [5]הוא הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה ואימא הוא לאחר כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה [יג]אין לך דבר שנעשה מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן דנעשה מצותו ומועלין בו דכתיב [6]ושמו אצל המזבח משום דהואי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד [יד]וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא לרבנן [יה]דאמרי [7]והניחם שם [יו]מלמד שטעונין גניזה אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר מאי איכא למימר אלא משום דהואי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובים הבאין כאחד וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר תרי מיעוטי

מיעוטי

מזבח פנימי מנלן משמע דמושמו דרים דאין מועלין ובשמעתין אדרבה משמע ליה מושמו דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דאין מועלין בדישון הפנימי שהדישון מוציאו מידי מעילה אבל קודם מועלים א"כ מצוה לדשן ועל זה קאמר בשלמא חיצון דכתיב ושמו לכך מצוה לדשן ומ"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשינן בסוף[ט]) מעילה (דף לד.) ושמו בנחת שלא יפזר אלא פנימי מנא לן דמצוה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מורקתו והשליך אותה אל מקום הדשן אם לענין מזבח החיצון לא צריך הא כתיב ושמו אצל המזבח כו' והתם פריך הא איצטריך למזבח החיצון לקבוע לו מקום דכתיב קדמה:

משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה בו'. במעילה בפרק ולד חטאת (דף יא:) מאריך יותר ומסקינן כי הכא: תרי

מסורת הש"ס

א) זבחים מד:, ב) [פסחים כה: ושם נסמן], ג) [לעיל קטו: ושם נסמן], ד) (זבחים לו) תמורה לב: [מעילה טו. כריתות כג:], ה) [כריתות ד.], ו) [ל"ל חלב וכן איתא בתוס' לעיל לב: שילהי ד"ה אמר אביי ע"ש], ז) יומא נט: [מעילה יא. ע"ש זבחים מו.], ח) [סוכה מט:], ט) [קדושין כד. וש"נ], י) פסחים כו. כריתות ו. מעילה יא: זבחים מו. יומא יב: כד. ס., כ) בס"א ליתא "בו", ל) בס"א: הכנס קרינה, מ) [ויקרא ו], נ) [עיין תוס' יומא נט: ד"ה אין לך וכו'], ס) [ל"ל תמורה],

שיטה מקובצת

א) מה שאין כן בדם. נ"ב עי' תוס' מנחות דף עד:

רבינו גרשום

מה שאין בדם שאין בו מעילה כדבעינן למימר בגמרא: ואין בו משום פיגול ג) ונותר אלא בבשר והנותר מבשר הוצא פיגול: וכי מה למדנו משור זבח השלמים. כלומר והלא בפר כהן משוח נמי כתיבי ביה אימורין: מה פר כהן משיח יש בו מעילה. כלומר דקדשי קדשים הוא שכולו נשרף ואין בו אכילה אף שור זבח השלמים דקדשים קלים הוא אפי' הכי יש בו מעילה: כתב רחמנא כאשר יורם. כלומר כל מה שיורם: דבר השוה בשור וכשב וזהו חלב ויותרת אבל אליה ליתיה בשור: אלא מעתה אל ימעלו בו כלומר כיון דלאו חשוב חלב ולאו חשוב אימורין אל ימעלו בו בקדשים קלים כשאר בשר שאוכלים הבעלים: אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא. כלומר דבר השוה בשור וכשב ועז אסור באכילה ולא אליה דליתא בשור: אמר קרא לכם. כלומר ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר: אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן כלומר אבל ראויין הן לכהן הדיוט כל השנה כולה: ואין מועלין

עין משפט נר מצוה

קיז א מיי' פ"ג מהל' מעילה הל"ח:

קיח ב מיי' פי"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה ז:

קיט ג מיי' שם הל"ז:

קכ ד מיי' שם והל' כל' ופ"ב מהל' מעילה הלכה יא:

קכא ה מיי' פ"ז מהל' מאכלות אסורות הל"ח [ופ"ב הל"ב] סמג לאוין קלח טוש"ע יו"ד סי' סד סע' ח:

קכב ו מיי' פ"ח מהל' כלי המקדש הל"ה:

תורה אור השלם

1. כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה:
ויקרא ד י

2. וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כָּל חֵלֶב לַיהוָה:
ויקרא ג טז

3. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ:
ויקרא ז כג

4. וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְּמִימָה לְעֻמַּת הָעֲצָה יְסִירֶנָּה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:
ויקרא ג ט

5. כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וַאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יְכַפֵּר:
ויקרא יז יא

6. וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ו ג

7. וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם:
ויקרא טז כג

מוסף רש"י

בעורה זו ששנה רבי. בתמיה, וכי אינה מקומכת עניין שאתה מחזר ללמדה ממקום אחר (קדושין ס:) כלומר וכי מכוונת היא בעניין משנה זו שנה רבי (לעיל קטו:). **כל חלב לה'** לרבות אימורי קדשים קלים למעילה. דכתיב כל חלב לה', אלמא דחטאה בשגגה מקדיש ה' קריינא בהו (כריתות כג:). **דבר השוה בשור וכשב ועז.** שנקרא חלב בשלמתן, ואליה לא איקרי חלב אלא בכבש (שם ד.). **מנא הני מילי.** דאין מעילה בדמים (יומא נט:). **שלכם יהא.** כמולין שלכם שאין בהן מעילה (זבחים מו.). **לכפרה נתתיו.** בתורת קדשים ולא למעול בו, לענין מעילה אין בו דין קדשים (שם). **אמר קרא הוא.** דמו בנפשו הוא, בהוייתו יהא (שם) לו: כי הדם הוא בנפש יכפר, הוא בהוייתו יהא לפני כפרה כלאחר כפרה (יומא נט:). **מה לאחר כפרה אין בו מעילה.** דפסיעה לן כיון דעשית מצותו אין מועלין בו, דכיון דליתא ביה תו אוקר גבוה לא קריינן ביה קדשי ה' (זבחים מו.). **אין לך דבר כו'.** הלכך שיהו זכיין לפושטן מיד (יומא ס.). **ועגלה ערופה.** דכתיב וערפו שם, והאי שם קרא יתירא הוא לומר שם תהא קבורתה (זבחים שם).

על כרחך לא תדרשיה הכי אלא איפכא (שם). **והרי תרומת הדשן.** בכל יום חותה במתחה ומוציא את הדשן מגלה המתחה ממנה ונותן במזרחו של כבש, דכתיב ושמו משמע שם נגלע במקומו אלמא אסור בהנאה (שם) וכיון דבהנאה אסור משום קדושתו מעילה נמי איכא ביה (יומא נט:). **ובגדי כהונה.** אדרבה בגדים שכ"ג נכנס בהן לפני ולפנים ביום"כ, שאסור להשתמש בהן עוד, דכתיב ופשט את בגדי הבד וגו' והניחם שם, ולרבנן מלמד שטעונין גניזה (זבחים מו.). **וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.** מדלא כתיב אחד ונעמור כולהו מיניה (קדושין כד.). מדהכי כתביה לאיתך ולא ליפא מחכייה ש"מ דוקא הני קאמר (פסחים מה.). וכיון דלא ילפינן ולא מייתי ראיה מיניהו הלי קרא נמי דאולא ואיכא למדרשינן איפכא לא מדרשינן הכי (זבחים שם). **אלא לר' דוסא דאמר כו'.** וקי"ל בגדי כהונה אין בהן מעילה, מפני שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו זכיין לפושטן מיד (יומא ס.). **ועגלה ערופה.** דכתיב וערפו שם, והאי שם קרא יתירא הוא לומר שם תהא קבורתה (זבחים שם).